

fortæret saa meget af dets Formue, idet den har flyttet over fra Selskabets Reserver til private Virksomheder en Del af Selskabets Kapital; men tabt er en betydelig Del af Det Forenede Dampskibsselskabs Kapital ved positive Fejlgreb af den nuværende Udenrigsminister, ved hans uberettigede, utilstedelige Egenhaandsdispositioner, som er fordømt af dette Selskabs Bestyrelse. Da det ærede Medlem saa, da han kom til dette Punkt, som saa mange Gange før, naar der var Tale om et og andet, som foregik i Samfundet, sagde: hvad gjorde den daværende Regering — nemlig vi — mod dette? saa var det, jeg sagde op til det ærede Medlem: Hvad gjorde Ministeriet Neergaard overfor denne Affære med Udpumpning af Kapitalen? Og det ærede Medlem svarede, at Ministeriet Neergaard havde ikke noget som helst at gøre dermed.

Hvis der nu foregik noget, som var saa urimeligt, som var saa utilstedeligt, som det ærede Medlem skildrede det, kunde der jo vel have været Anledning til en Indskriden her, hvorfor gik da ikke Direktør Cold til sine gode Venner i Regeringen og sagde: Yd mig Hjælp mod det Forsøg, der gøres paa at berøve Selskabet dets Formue, hjælp mig til at afværge dette? Forretningsmænd har tidligere fundet den Vej til Regeringen. En meget stor og anset Direktør for et meget stort og anset Foretagende kom under Krigstiden til os og bad om Hjælp mod Forsøg paa at tage Aktieselskabet fra ham ved urimelige Manøvrer, og vi sagde: Vi er fuldt beredt til at skride ind, hvis det bliver nødvendigt, og han gik med denne Besked, men bragte Sagen i Orden uden at behøve at faa en Hjælp gennem Loven af 7. August. Hvorfor gik Direktør Cold ikke til sine Venner og bad dem hjælpe sig?

Jeg skal saa endnu kun sige et Par Ord, som gælder flere af de ærede Talere, ogsaa den højtærede Indenrigsminister, nemlig hans Bemærkninger om det Spil, som fandt Sted i Krigstiden, og som fortsattes saa rigeligt, efter at Krigen var afsluttet. Den højtærede Minister sagde: Hvorfor vendte man sig ikke mod dette, thi det var dog Oppustningen af Værdierne gennem Børsjobberiet, som var Anledning til Spekulationen? Hvor kan dog den højtærede Indenrigsminister, som er en Mand, der maa kunne vide Besked, fremsætte noget saa meningsløst som denne Paastand? Til Grund for al Aktieoppustning ligger selvfølgelig een Ting: Formodningen om de Fortjenester, som kan tilvejebringes. Naar der bliver Spekulation i et Papir, er det, fordi man mener, at det

er blevet saa meget mere værd paa Grund af lykkelige Konjunkturer eller det og det. Et kunstigt Forsøg rettet mod Papirerne var ikke Middelet; thi hvordan i al Verden skulde det have kunnet finde Sted? Det eneste Middel var en Kamp for at holde Priserne nede, at holde Fragterne nede, at holde alt det nede, som gav Papirerne den Værdi, der bragte dem til at stige paa Børsen. Den højtærede Indenrigsminister behøver blot at se i Bankkommissionens Beretning, hvorledes denne udregner, at paa et vist Tidspunkt er Det Forenede Dampskibsselskabs Formue, hvad Selskabet har indtjent, saa meget værd, at Papirerne i Grunden bør staa i 428, skønt Børsen endnu ikke er naaet til at vurdere dem højere end til 387.

Muligheden for en Spekulation er, at der er opsamlet Værdier, som man vurderer i den Kurs, man tilbyder for Papirerne. Udenom dette kan der selvfølgelig drives Manøvrer og saadant, men Grundlaget for Spillet er Priserens Stigning, det er Konjunkturerne, saaledes som de gav sig til Kende; og derfor bliver det altid Venstres økonomiske Ansvar overfor Landet, at det ikke havde den økonomiske Forstaaelse af det, der skete, at det kunde se, at Kampen mod alt ondt her i Landet kunde føres paa een Maade, nemlig som en Kamp mod Prisstigningen. Derfor er den alvorligste Fejl, som Venstre har begaaet, ikke Venstres Holdning overfor dets eget Erhverv, med Hensyn til hvilket det gik med til alle nødvendige Foranstaltninger, men det er den, at Venstre, saaledes siddende i et reguleret Erhverv, ikke forstod, at Skibsfarten maatte og skulde ind under de strengest mulige Vilkaar, for at det ikke skulde blive Basis for den ulykkelige Prisstigning og dermed følgende Spekulation, hvilket er det, der senere har dannet Basis for det rystende Sammenbrud, som Bankkommissionen kalder det.

Denne Kamp førtes af os med Bistand af hæderlige og udmærkede Mænd af alle Partier. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har ment at kunne kaste sit Smuds paa hele det Arbejde, der blev gjort i Den overordentlige Kommission, paa dens Formænd. Nu ved jo det ærede Medlem, at jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige ham Tak for det Arbejde, han paatog sig i Ernæringsraadet, hvor han i en vanskelig Situation saa ud over sit Partistandpunkt og saa paa Landets Vel. Hvorledes kan da han, der selv har siddet i dette Arbejde, faa sig selv til at kaste Smuds paa de 3 Formænd,